

Sant Adrià de Besòs, 27 de febrer de 2017

Essent les dinou hores, a la sala de sessions, es constitueixen, en primera convocatòria, sota la presidència de l'alcalde, Joan Callau Bartolí, per tal de dur a terme la sessió ordinària que correspon al dia d'avui, els membres del **Ple de l'Ajuntament** que tot seguit es diran, assistits per mi el sotassnat secretari accidental de la corporació, Joan Antoni Pérez Vila. Assisteix també l'interventor, Francisco Javier Martínez Gilaberte.

HI ASSISTEIXEN:

Alcalde: Joan Callau Bartolí

Tinents d'alcalde: Pedro Rivero Hidalgo
Filomena Cañete Carrillo
Juan Carlos Ramos Sánchez
Ruth Soto García
José Luís Martínez Cardoso

Regidors: Pedro Sánchez Álvarez
Óscar Marjalizo Hernández
Francisco Navarro Castellón
Joan Josep Belda Montes
Basilio Perona Cortés
Marc Alloza Quesada
Gregorio Belmonte Ferrer
Gregorio Camacho Alcalde
Isabel Marcuello García
Rubèn Arenas Garcia
Antoni Vélez Barajas
Jesús A. Gacía Bragado
Andreu Marín Muñoz
Xavier Soley Manuel
Josefa López Navarrete

Vist que assisteixen tots els membres del Ple de l'Ajuntament, el president obre la sessió.

ALCALDIA

1. Proposta relativa a incloure en l'ordre del dia assumptes que no han estat prèviament informats per la respectiva Comissió Informativa

"Fets

1. Com a assumptes de l'Ordre del dia de la sessió ordinària convocada en primera convocatòria per al dia 27 de febrer, a les 19 hores, hi consten els titulats:
 - 2.** Adhesió al Manifest 8 de març Dia Internacional de les Dones, de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis.
 - 3.** Ratificació del Manifest del Consell de les Dones en commemoració del 8 de març, Dia Internacional de les Dones.
 - 4.** Moció d'ERC per a la recuperació i la dignificació de l'espai de memòria del Camp de la Bota
 - 5.** Moció d'ERC per a l'acollida immediata a Catalunya de persones refugiades i migrants.
 - 6.** Moció de SAeC per a la gestió pública 100% pública i directa del servei de subministrament d'aigua.
 - 7.** Moció de la regidora no adscrita, MES, ERC, ICV-EUiA, SAeC i PSC per crear una taula de gènere municipal.
 - 8.** Moció de C's per recuperar la línia directa del tren entre Mataró i l'Aeroport de Barcelona.
 - 9.** Moció de C's per tal que els contribuents que no hagin obtingut plusvàlues en la transmissió d'immobles puguin reclamar les quantitats pagades en concepte de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana.
 - 10.** Moció de C's per actualitzar i desenvolupar el Reglament de Participació Ciutadana.
 - 11.** Moció de SaeC i ICV-EUiA per realitzar un conveni de col.laboració amb Barcelona i per realitzar un pla integral conjunt per al barri de Via Trajana."

Fonaments de dret

1. La Llei de la Generalitat de Catalunya 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya (Diari Oficial de la Generalitat número 832, de 27 d'abril de 1987).
2. L'article 82 del Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Entidades Locales, aprovat pel Real Decreto 2.568/1986, de 28 de noviembre (Boletín Oficial del Estado número 305, de 22 de diciembre de 1986) estableix en el seu apartat 3 la possibilitat que el president, a iniciativa pròpia o a proposta d'algun dels portaveus, pugui incloure en l'ordre del dia de les sessions assumptes que no hagin estat prèviament informats per la respectiva Comissió informativa, amb

l'excepció que no es podrà adoptar cap acord sobre aquests assumptes sense que el Ple ratifiqui la seva inclusió en l'ordre del dia.

PROPOSTA

Per tant, proposo al Ple de l'Ajuntament que adopti el següent

ACORD:

Ratificar, per majoria simple, la inclusió en l'ordre del dia de la sessió ordinària convocada en primera convocatòria per al dia 27 de febrer de 2017, a les 19 hores, el punts esmentats anteriorment."

S'aprova per unanimitat.

2. Adhesió al Manifest 8 de març Dia Internacional de les Dones, de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis

"Un any més celebrem el 8 de març, Dia Internacional de les Dones. Des de l'inici de la Revolució Industrial, àmplies capes de la població femenina dels sectors populars es van incorporar al treball assalariat. Aquesta incorporació no les eximí, però, de continuar sent responsables del treball de cura de les persones del grup familiar ni de les activitats domèstiques. Les precàries i difícils condicions de treball industrial van provocar, des de mitjans del segle XIX, l'aparició de moviments de dones que reivindicaven millors condicions laborals.

En l'origen de la commemoració del 8 de març, com a Dia Internacional de les Dones, podem destacar diversos esdeveniments importants com la vaga de les obreres tèxtils nord-americanes de 1857, l'incendi de la fàbrica Cotton o la de Triangle Shirtwaist Company de Nova York, el dia 25 de març de 1911, -indústria tèxtil on treballaven cinc-centes persones, en la seva gran majoria dones immigrants joves-.

Aquesta data és un símbol per a les dones dels cinc continents. La celebració no es basa en un únic fet ni tampoc ha tingut sempre el mateix sentit. La història canvia, és dinàmica, i el sentit dels símbols i significats també, però la reivindicació de millors condicions de treball i de vida, de drets socials i polítics, són alguns dels temes que per desgràcia en aquest segle XXI continuem reivindicant.

La realitat social de les condicions de vida de les dones està en un continu procés de transformació. L'evolució del paper de les dones en la nostra societat constitueix un procés complex on els avenços es contraposen a la persistència d'algunes desigualtats. Si bé, en els últims anys s'ha avançat

en la consecució de la igualtat d'oportunitats, no menys cert és que, encara avui, cal seguir treballant des dels diversos àmbits públics i privats per tal de reduir progressivament les desigualtats de gènere.

Tot i els progressos assolits, les dones continuen tenint majors dificultats d'accés al mercat de treball que els homes, i es confirma l'existència de diferències rellevants tant en les condicions de treball com en la retribució econòmica. De fet, i a tall d'exemple, la bretxa salarial – és a dir, la diferència salarial entre la remuneració laboral dels homes i de les dones – ha augmentat.

Són molts els avenços que s'han aconseguit però és molt encara el camp que cal recórrer en favor de la igualtat efectiva entre dones i homes. Per això, volem recordar que, per acabar definitivament amb aquestes discriminacions, cal que les dones siguin presents a tots els espais de decisió. Sense aquesta presència, totes les polítiques d'igualtat seran parcials i insuficients. La plena participació de les dones en condicions d'igualtat en totes les esferes de la societat, inclosa la participació en els processos d'adopció de decisions i l'accés al poder. Les dones són les que ocupen un treball invisibilitzat domèstic i un paper devaluat en el mercat laboral i això s'ha d'acabar. No es pot progressar en la nostra societat si no trenquem amb aquests rols. És feina de tothom, d'homes i de dones, de la societat. És feina d'educar o reeducar en valors d'igualtat de gènere als nostres infants. És establir com un objectiu fonamental de la nostra societat l'assoliment ple i real de la divisió del treball, en totes les seves vessants, equitativa. És fonamental per a la consecució de la igualtat efectiva entre dones i homes.

Aquest és el gran repte que tenim al davant, i l'hem d'assolir amb la col·laboració i la complicitat de totes les institucions, agents socials i de les dones i els homes dels nostres pobles i ciutats, perquè només així podrem fer-ho realitat."

S'hi adhereixen tots els grups.

3. Ratificació del Manifest del Consell de les Dones en commemoració del 8 de març, Dia Internacional de les Dones

"Un any més assistim a la commemoració del 8 de març, dia internacional de les dones. Un any més ens trobem en la necessitat de reclamar igualtat de condicions per una meitat de la societat, la qual pateix discriminació, manca d'oportunitats i desigualtat al llarg de la seva vida.

Cal destacar que continuem immersos en una societat que a pesar de mostrar avenços continua molt marcada pel patriarcat i que a dia d'avui, tot

i les lleis igualitàries, seguim trobant-nos amb una realitat que tracta de forma diferent a les persones que les componen, en funció de la seva procedència, nivell acadèmic, sexe o gènere.

La discriminació a les empreses, la manca de coresponsabilitat entre dones i homes en tots els àmbits de la vida, la xacra de la violència de gènere, el sexisme a la publicitat i els mitjans de comunicació, la baixa participació de la dona en l'àmbit social, empresarial i polític, la aplicació insuficient de la Llei de Dependència, tant directament vinculada a la autonomia de la dona ... son només alguns dels aspectes que s'haurien de revisar.

Actualment, en el mercat laboral, la dona continua patint desigualtat i empobriment. Necessitem més mecanismes que facilitin l'accés en l'àmbit laboral, revisant els recursos existents. Hem d'avaluar els programes i projectes actuals per redissenyar-los amb una nova perspectiva de gènere que contempli els aspectes que no integren i a més de que permetin l'accés al mercat laboral de les dones també garanteixi que les condicions de treball siguin dignes.

A aquestes dificultats, hem d'afegir el component de gènere de la criança, rol social que continua dificultant la llibertat en la presa de decisions i més quan parlem de famílies monoparentals femenines, discapacitats, pobresa, risc d'exclusió social...)

Quan parlem de la bretxa salarial (diferència entre el que salari mig dels homes i les dones) s'ha de distingir entre el que son salaris de alta direcció i/o de professionals i els regulats per conveni. Els dels llocs de direcció son el resultat d'una negociació i per tant, amb diferències importants si la que negocia es un home o una dona.

Una dona generalment li donarà més importància al fet que la seva feina i horari sigui compatible amb el de la família, mentre que ell, podrà portar un salari més elevat encara que això li tregui hores d'estar a casa.

En el cas dels salaris regulats per conveni es dona la situació que les dones en moltes ocasions han abandonat o han hagut d'abandonar la formació en determinats entorns culturals. Quan aquestes es volen incorporar al lloc de treball, han d'optar per tasques que requereixen menys formació i per tant siguin menys remunerades.

També ens trobem que moltes dones optaran per treballs a temps parcial, amb la finalitat de compatibilitzar-lo amb la cura de la família.

Però si treballem per una conciliació real i igualitària, no hi hauria d'haver aquestes diferències salarials. Actuem sobre la causa i no només sobre la conseqüència. Mentre aquestes diferències existeixin i les carregues

familiars recaiguin només en la dona, seguiran havent-hi desigualtats laborals.

Mentre que un home és més valorat quan te criatures (ja ha assentat el cap), a les dones se'ns penalitza laboralment per que som o podem ser mares. No cal ni que tinguem criatures, només la possibilitat de poder-ne tenir ja diu a l'empresari que quan aquests criatures estiguin malaltes, serem nosaltres les que arribarem tard a la feina.

En aquestes dates sentirem molts discursos de la lluita de les dones per aconseguir la igualtat, per cobrar el mateix que els homes, per tenir iguals oportunitats de formació i promoció. Lluites que pertanyen a l'àmbit laboral. Però la lluita no és només en aquest camp.

Però i si tots, homes i dones, tinguéssim els mateixos drets i obligacions, les mateixes càrregues familiars? I si el treball que fem a casa també estigués reconegut?

El treball domèstic i de cures que es desenvolupa a les llars és un treball no assalariat, dut a terme majoritàriament per les dones, l'objectiu del qual és la cura de la vida, del benestar de les persones en sentit ampli.

Es evident que encara existeix una divisió entre el treball productiu i econòmic i el reproductiu i de cura de les dones. I no és fortuït, perquè el treball domèstic és invisible als ulls de la gent i no apareix en cap estadística de creixement econòmic

Recentment s'ha publicat un estudi que confirma que Les dones catalanes sumarien, de mitjana, 2.759 euros més l'any al seu sou si a casa la cura de la llar i la família fos igualitària

L'estudi també revela que si es consideressin les tasques domèstiques, el PIB a Catalunya s'incrementaria un mínim del 23,4%.

La solució demana un canvi a nivell social, canvi que ha de ser gradual, en el que homes i dones tinguin el mateix paper de cura de la família, quelcom que resulta imprescindible per aconseguir una igualtat real entre sexes. Per això s'ha de continuar invertint molt en les noves generacions de forma que es vagin adquirint un altre tipus de comportament davant aquest problema.

Sant Adrià avança i camina cap a la igualtat però encara tenim camí a recórrer i desigualtats a vèncer i trencar. No hi ha rols masculins i femenins, tots junts fem la nostra societat i compartim drets i deures, a la llar, a la feina, als nostres barris, als governs de les ciutats.

Avui, 8 de març, reivindicuem el reconeixement del paper imprescindible que les dones tenen i han tingut en els diferents àmbits de la vida.

És un dia per donar gràcies a tantes dones que ens han obert el camí cap a la igualtat, i per fer costat a les que segueixen havent de reivindicar que volem igualtat. Visca el 8 de març!

Jesús A. García (PP) dice que hay una parte del texto que habla del entorno cultural de muchas familias, pero que no saben si se refiere únicamente a los de etnia gitana o a los de procedencia cultural musulmana.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: dinou (19) – PSC (6), C's (3), SAeC (3), ICV-EUiA (2), MES (1), ERC (2), PDeCAT (1) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)
Abstencions: dues (2) - PP

4. Moció d'ERC i Josefa López, regidora no adscrita, per a la recuperació i la dignificació de l'espai de memòria del Camp de la Bota

"L'Espai de memòria del Camp de la Bota de Sant Adrià de Besòs no és només un record llunyà o un espai més de la nostra ciutat, plena d'una història de més de 1.000 anys, sinó que el Camp de la Bota recorda un trist passat concret.

Des del 14 de febrer del 1939, el mateix dia en què les darreres tropes republicanes abandonaven el territori català pels Pirineus, aquest espai es convertia en el lloc permanent d'execucions, per part de la dictadura feixista, de centenars de presos i preses republicanes d'arreu del país, fins a l'any 1952. Les persones afusellades al Camp de la Bota tenien ideologies diferents i compromisos polítics i sindicals de diferent grau.

Més de 1.700 morts registrades és van succeir durant tots aquells anys. Uns números esfereïdors que donen una idea de la importància d'aquest espai, així com de les brutalitats del règim feixista del general Franco i la seva dictadura.

La majoria de les 1.700 víctimes eren de ciutats veïnes, com per exemple la Carme Claramunt de Badalona. D'altres víctimes eren de contrades més llunyanes, des d'Olot fins a Tortosa, o de Súria a Barcelona. Per tant, el Camp de la Bota és un nom que no només ha quedat gravat a la memòria de tantes i tantes poblacions de Catalunya, sinó que també ho ha fet a la memòria viva de la nostra ciutat.

Gràcies també al testimoni del vicari de Sant Adrià, Mossèn Pere Ribot, que conservem per mitjà del periodista Josep Maria Huertas Claveria, ens podem fer una idea del passat d'aquell indret esgarriós:

"El meu despertador era quan a les set del matí afusellaven els condemnats. I pels trets de gràcia senties quants havien mort cada dia...". També són alguns dels més antics ciutadans de la nostra ciutat els que recorden com des de l'altre riba del riu Besòs, de matinada quan encara no ha via sortit ben bé el sol, es podien veure les llums dels trets.

Gràcies també a la tasca continuada i altruista d'entitats com l'Arxiu Històric del barri de la Mina i el Camp de la Bota, especialment al seu treball de recerca, de conservació i d'arxiu, podem mantenir viva la memòria d'uns fets com els afusellaments al parapet o la posterior conversió de l'indret en el barri de barraques del Camp de la Bota.

En l'actualitat, el Camp de la Bota ha patit canvis urbanístics importants, cosa que ha fet que ara mateix l'espai d'afusellament d'aquelles víctimes sigui un aparcament privat d'un gran comerç. L'espai en si està ple de brossa, pixums i caques de gos, i per tant gens dignificat. Només existeix un petit panell informatiu en molt mal estat i una petita placa en millor estat.

Així doncs, en memòria dels que patiren la repressió i van pagar amb la seva vida tenir idees polítiques diferents als que van guanyar la guerra, i en memòria de totes i tots els que van viure i patir aquells fets, no podem deixar que les seves històries caiguin en l'oblit.

Atesa la importància dels antecedents abans explicats i de la rellevància nacional del Camp de la Bota.

Atès que ja ha estat declarat com a Espai de memòria pel Memorial Democràtic.

Atès l'estat de deixadesa de l'actual espai del Camp de la Bota.

Atès que aquest indret està co-gestionat pel Consorci del Besòs.

Per tot això, el Grup Municipal d'ERC i Josefa López, regidora no adscrita, proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

1. Impulsar, a través del Consorci del Besòs, la firma d'un conveni entre aquest mateix i el Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya per tal de desenvolupar un projecte memorialista de primer ordre en l'espai del Camp de la Bota de Sant Adrià de Besòs.

2. Que aquest conveni estigui obert a totes les administracions interessades en la recuperació de la memòria històrica, com el mateix Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, així com l'Ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya amb la voluntat de dignificar plegats l'espai.
3. Que el grup de treball anteriorment esmentat compti amb l'assessorament i participació de l'Arxiu Històric de la Mina i el Camp de la Bota, així com d'experts que al llarg del temps han desenvolupat projectes de conservació i recuperació de la memòria del Camp de la Bota.
4. Que aquest conveni i el projecte a desenvolupar comptin amb la participació de totes les entitats de memòria de la ciutat, així com amb l'assessorament dels centres d'estudis especialitzats en memòria històrica del nostre país, i que regeixi per criteris tècnics i de pública concurrència. Que sigui un projecte per adequar aquell espai com a memorial de totes i cadascuna de les persones allí afusellades, figurant el seu nom en un context de recolliment, respecte i memòria. Que es recordi que allí es van afusellar 1.700 persones, tot posant-ne els noms, personalitzant la memòria.
5. Que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs impulsi i promoció d'altres espais de memòria de la nostra ciutat com el Refugi antiaeri de la plaça Macià o els "*block-outs*" de formigó armat "antidesembarcaments".
6. Que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, a través del Consorci del Besòs, dugui a terme els processos necessaris per garantir una partida pressupostària per a aquest projecte.
7. Comunicar aquest acord a l'Ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona, el Govern de la Generalitat, a tots els grups polítics del Parlament de Catalunya, al Govern de l'Estat, a les Corts espanyoles, al Parlament Europeu, al Comitè de Drets Humans de l'ONU i a les associacions de recuperació de la memòria així com a l'Arxiu Històric del Camp de la Bota i la Mina."

Defensa la moció Antoni Vélez (ERC) i manifesta:

- Que l'Espai de Memòria del Camp de la Bota de Sant Adrià de Besòs no és només un record llunyà o un espai més de la ciutat, sinó que el Camp de la Bota recorda un trist passat concret.
- Que, des del 14 de febrer del 1939, el mateix dia en què les darreres tropes republicanes abandonaven el territori català pels Pirineus, aquest espai es convertia en el lloc permanent d'execucions, per part de la dictadura feixista, de centenars de presos i preses republicanes d'arreu del país, fins a l'any 1952.
- Que més de 1.700 morts registrades és van succeir durant tots aquells anys. Uns números esfereïdors que donen una idea de la importància d'aquest espai, així com de les brutalitats del règim i la seva dictadura.
- Que, gràcies entre molts d'altres a l'Arxiu del Camp de la Bota, saben que van ser tant homes com dones i que el número més elevat va ser justament del seu partit, Esquerra Republicana, però també van ser afusellats molts d'altres homes i dones simplement per allò que pensaven i com ho pensaven, de partits i sindicats diversos. Alguns eren de la ciutat, la gran majoria de fora, com per exemple l'alcalde republicà de Mataró o de Badalona.
- Que, per tant, pensen que fora interessant que el projecte que estableixin en el Camp de la Bota vagi més enllà del propi municipi, ja que hi molts afusellats d'altres ciutats i, per tant, estaran de ben segur interessants a participar en la creació d'un espai de dignificació i record.
- Que la seva moció va en la línia del mateix que l'equip de govern moltes vegades ha expressat i és que cal dignificar aquell espai.
- Que és important recordar la tasca que en d'altres espais de la ciutat s'ha fet en termes de memòria històrica, però que està segur que tots i totes estan d'acord que no és suficient.
- Que no pot ser que tenint un espai de memòria històrica de tanta importància el seu municipi no ho aprofiti i, per tant, aquesta moció pretén anar una mica més enllà, i de la mà d'altres institucions i ajuntaments redactar un projecte molt més ambiciós que posar només una petita escultura a tall de recordatori.
- Que, amb els canvis urbanístics de la zona, pensen que és un bon moment per plantejar-ho i que està segur que en poc temps es podran començar a sentir orgullosos d'aquell espai, a l'igual que se'n senten d'espais de memòria de la ciutat com el refugi antiaeri.
- Que el fet que plantegin que en aquest indret es consolidi un projecte memorialístic que vagi més enllà d'un panell informatiu guixat i ple de

pixums de gos, al contrari que altres ciutats i altres partits, ells no volem buscar brega política en els espais de memòria, muntar performance o confrontar memòries.

- Que, tot i que el major número de represaliats van ser membres d'Esquerra Republicana, la memòria no té partit, no volen utilitzar la memòria històrica com a arma de confrontació política, sinó com el que hauria de ser: un acte de respecte pels represaliats i les seves famílies, i un recordatori per a ells mateixos i les generacions del futur d'allò que va passar i no pot tornar a passar.

Xavier Soley (PDeCAT) manifesta:

- Que el pas del temps i les transformacions urbanístiques han de ser compatibles amb la memòria històrica.
- Que entre les rondes, el Port Fòrum i més coses que vindran és important dignificar l'espai.
- Que hauria de ser l'Ajuntament qui impulsés el conveni i encarregar al Consorci del Besòs el disseny de l'espai.

Jesús A. García (PP) diu:

- Que la identificación del lugar ya se encuentra estipulado dentro del proyecto de urbanización de la zona que ya tiene encomendado el Consorcio del Besòs y la posible ubicación al parking y pasarela dará paso a la ubicación de la escultura que se integrará en el entorno y la futura zona verde.
- Que esta escultura tendrá la prioridad de recuerdo de los hechos acaecidos en el lugar.
- Que cree que lo importante y el objetivo es mantener en el recuerdo los hechos acaecidos para que no vuelvan a repetirlos.
- Que esto ya está consensuado y que no cree que deban ser ellos quienes deban pedir como se debe dignificar el lugar.

Isabel Marcuello (MES) manifesta:

- Que vol agrair que hagin acceptat les esmenes que van presentar

- Que aquests espais són necessaris i que cal dignificar-los per no oblidar mai i perquè no torni a passar.
- Que el seu grup creu que el conveni seria un últim pas. Que primer s'hauria de saber què volen, buscar el consens, la proposta econòmica, etc., encarregar aquest document per tenir alguna cosa i poder anar a oferir a les altres administracions per tal que s'impliquin en el projecte.
- Que és per això que voldria afegir una esmena "in voce": "Sol·licitar, via catàleg a l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona la realització d'un estudi sobre la viabilitat de convertir l'espai del Camp de la Bota en un centre d'interpretació o projecte memorialístic."
- Que, per altra banda, no tots tenen representació al Consorci del Besòs, que hi tenen tota la confiança, però que creuen que aquest tipus de projectes s'han de liderar des de l'Ajuntament a través d'una comissió.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) manifesta:

- Que no veuen quina funció té aquí el Consorci del Besòs, ja que és un ens de planificació i desenvolupament urbanístic.
- Que en el seu moment el tripartit va fer els avenços més grans en la recuperació de la memòria històrica i que amb Artur Mas, CiU va voler fer desaparèixer el Memorial Democràtic i que fins i tot van vendre la seu per una qüestió ideològica.
- Que, per tant, demana a JuntsxCatalunya que recuperi el nivell pressupostari del Memorial Democràtic
- Que a l'abril de 2016, es va aprovar una moció i en un dels punts deia : *"Que l'Ajuntament impulsi una taula de treball per millorar el espai on està avui el memorial del Camp de la Bota i s'elabori un full de ruta per la recuperació de la memòria històrica a Sant Adrià"*, i de tot això no s'ha fet res.
- Que el seu grup ha demanat que en el pressupost hi hagués partida per a una recuperació del Camp de la Bota.

Joan Belda (SAeC) diu:

- Que agraeixen i donen suport a iniciatives de memòria històrica i reparació com la incorporació d'una partida al pressupost d'enguany per tal de dignificar l'espai del Camp de la Bota.

- Que els adrianencs i adrianenques, i en extensió la resta de catalans i catalanes, han patit greuges històrics pel que fa al reconeixement de la memòria local, per una banda, l'abandonament de l'espai, la manca d'iniciativa política que va permetre convertir un dels espais més foscos de la seva història en un aparcament, per altra, la manca d'iniciativa de les administracions supramunicipals per convertir el Camp de la Bota en un dels principals espais de memòria catalans.
- Que esperen que el municipi trobi la forma de mostrar aquest projecte com un projecte d'interès nacional.
- Que la transició modèlica del 78 va defugir de la seva responsabilitat històrica en no garantir ni la commemoració ni la reparació per a les víctimes i els represaliats.
- Que, respecte a la forma, no saben si el Consorci del Besòs és l'espai que pugui garantir la consecució dels acords però confien que de no ser així, podran trobar alternatives que puguin complir amb els acords, que malgrat això, el seu suport als objectius que persegueix la moció és total i absolut.
- Que recorden, però, que no poden defugir d'allò que va passar rere altres lluites, quan parlen d'un espai de memòria, que demanen un espai que no amagui els successos. Que el nou Camp de la Bota ha de ser un espai que transmeti un discurs clar i entenedor, que faci justícia a totes les persones assassinades, un espai que defugui de les interpretacions postmodernes que demanen rellegir els espais de memòria amagant-los sota nous significats tot i que aquests siguin lloables. Que el Camp de la Bota ha de ser un dels principals referents catalans de la memòria antifeixista, i sempre que aquest sigui l'objectiu els hi trobaran donant tot el suport.

Pedro Sánchez (C's) diu:

- Que no són insensibles a la memòria històrica, però que sigui crítica, que han d'evitar que sigui selectiva i sectària.
- Que és un clar exemple d'història que no s'hauria de repetir.

L'alcalde manifesta:

- Que aquesta moció és la continuació de tot allò que diversos equips de governs anteriors han fet per la recuperació de la memòria històrica de la ciutat com el refugi antiaeri i una ruta per la memòria de tota la

ciutat, que es recull la memòria viva de les persones que van viure els bombardejos.

- Que creu que és l'Ajuntament quin ha d'impulsar el projecte i el Consorci del Besòs qui aporti els diners per urbanitzar la zona verda.
- Que en el mandat anterior va demanar posar els 1.700 noms dels afusellats i que estan documentats en un lloc tangible, però que primer ha de parlar amb la Generalitat, la Diputació, etc. per si hi volen col·laborar.

Xavier Soley (PDeCAT) diu a Gregorio Belmonte que ha fet un comentari molt sectari, ja que ha fet una crítica gratuïta sobre Artur Mas, som si ell fos culpable que volguessin ocultar alguna cosa del Camp de la Bota i que creu que ha estat una intervenció desafortunada.

Antoni Vélez (ERC) diu que parlen del Consorci del Besòs perquè és qui va presentar el projecte i que, a més, està format pels ajuntaments de Barcelona, Badalona i Santa Coloma de Gramenet, els quals podrien sufragar despeses perquè hi van afusellar persones d'aquests municipis.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: dinou (19) – PSC (6), C's (3), SAeC (3), ICV-EUiA (2), MES (1), ERC (2), PDeCAT (1) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)
Vots en contra: dos (2) - PP

5. Moció d'ERC, PSC, PDeCAT i Josefa López, regidora no adscrita, per a l'acollida immediata a Catalunya de persones refugiades i migrants

"EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'acollida de les persones refugiades i migrants s'ha convertit en un clam per part de la ciutadania i de les entitats catalanes, i ha estat una prioritat de l'acció de la Generalitat en col·laboració amb els ens locals i les organitzacions sense ànim de lucre. Fruit d'aquesta col·laboració, el Govern de la Generalitat ha comunicat al Govern de l'Estat espanyol i a l'ACNUR que posa a disposició un mínim de 4.500 places per acollir persones refugiades. Tot i això, les demandes de la Generalitat per fer possible l'acollida de més persones refugiades no han estat ateses i s'ha constatat la falta de voluntat de cooperació per part de l'Estat.

La Generalitat disposa d'una xarxa per acollir les persones refugiades que arriben a Catalunya amb l'objectiu d'assolir la plena ciutadania. El treball conjunt entre les organitzacions no governamentals i el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha identificat 271 casos de persones refugiades amb diferents nivells de vulnerabilitat que necessiten poder venir urgentment a Catalunya. Els entrebancs i la ineficiència de la burocràcia espanyola ha provocat que només 14 d'aquestes persones hagin pogut arribar a dia d'avui al nostre país. La pressió de la Generalitat a l'Estat espanyol per augmentar el nombre de persones refugiades ha estat constant i s'ha basat en propostes concretes com l'extensió de permisos d'estudi a estudiants que acollirien les universitats catalanes o l'extensió de visats humanitaris als consolats i ambaixades espanyoles, interpretant adequadament la Llei d'asil de l'Estat.

L'Estat espanyol no transferirà a Catalunya ni un euro dels 32.000 M€ que l'Estat rebrà del Fons Europeu d'Asil, Migracions i Integració (FAMI). Aquest fet i les traves administratives i polítiques limiten en gran mesura la possibilitat d'acollida del poble català, que no pot fer sense els recursos adients, encara que 14 sentències avalen la invasió de competències de l'Estat en matèria d'acollida i immigració.

El treball transversal per a l'acollida de persones refugiades ha portat el Govern a treballar en programes d'educació i refugi, de salut i salut mental, a incrementar els recursos d'aprenentatge intensiu de català amb el Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) i l'obertura d'un nou protocol a les oficines del SOC perquè les persones refugiades tinguin accés a les Polítiques Actives d'Ocupació quan tenen permís de residència i encara no de treball, entre altres. Tota aquesta tasca quedarà recollida en el Programa Català de Refugi, pioner a Europa i que, a partir de bones pràctiques locals i internacionals, es basarà en la mentoria i en el compromís per part de la persona refugiada a seguir un Pla Individual d'Activitats (PIA).

La voluntat del món local de contribuir a l'acollida de persones refugiades ha estat evident els darrers mesos mitjançant la col·laboració amb l'Inventari de Recursos amb aportacions de la Generalitat, d'ajuntaments, d'entitats i de particulars d'on han sortit el 52% de les places del programa d'acollida estatal. A més, tots els municipis disposen d'un Servei de Primera Acollida que, entre d'altres funcions, coordina tots els serveis públics municipals i de la Generalitat per a l'acollida.

En el marc del nou Programa Català de Refugi, la implicació dels ens locals continuarà essent essencial a través del seguiment dels PIA des de la proximitat.

Per tots aquests motius, els grups municipals d'ERC, PSC, CDC i Josefa López, regidora no adscrita, proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

- 1.** Reclamar que l'Estat espanyol traspassi a la Generalitat la totalitat de les competències en matèria d'acollida i immigració i els recursos per fer-les efectives.
- 2.** Manifestar el suport d'aquest Ajuntament al Programa Català de Refugi i garantir-hi la seva col·laboració.
- 3.** Reclamar l'establiment de vies legals i segures de manera que les persones refugiades puguin arribar a Catalunya amb plenes garanties i puguin ser reconegudes ràpidament com a sol·licitants d'asil.
- 4.** Penjar al balcó de l'Ajuntament la banderola de la campanya "Casa nostra, casa vostra" i convidar la ciutadania a fer-ho i a participar activament de les iniciatives d'acollida i en defensa dels drets de les persones refugiades.
- 5.** Comunicar aquest acord al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, a l'Associació pel refugi Casa Nostra Casa Vostra, a Stop Mare Mortum, al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, a les entitats municipalistes i al govern de l'Estat."

Defensa la moció Rubèn Arenas (ERC) i manifesta:

- Que la Generalitat demana que es puguin acollir refugiats amb 4.500 places, però que l'Estat no cedeix aquesta competència.
- Que, dels 32 mil milions d'euros que vindran del Fons d'Asil de la UE a Catalunya se'n destinaran 0.
- Que aquests diners es gasten per obrir CIE i per a retorns en calent.
- Que entenen que l'Ajuntament s'ha de posar al costat de la Generalitat per aconseguir poder acollir.
- Que vol agrair els partits que hi han donat suport.

Jesús A. García (PP) manifesta:

- Que estas competencias solo las puede tener el Estado.

- Que a nadie que tenga un mínimo de humanidad le puede pasar por alto los dramas que están pasando personas de Libia, Pakistán, Afganistán, Somalia, Siria, Nigeria, etc., víctimas del islamismo intolerante y amenazante principalmente para la civilización occidental. Que si a eso se le suman las mafias para hacer negocio del drama humano aún lo hace más dramático. Que ante esta situación resulta lógico entender que no se puede acoger a todas las personas que llegan huyendo de las guerras o la miseria pidiendo asilo sin atender estas solicitudes de acogida adecuadamente.
- Que en 2016 el Estado ha atendido más de 22.000 expedientes de asilo. Que si no se atienden adecuadamente estas peticiones se puede romper el equilibrio que es necesario entre la protección de los refugiados y la seguridad del país y de la Unión Europea.
- Que para ello es necesario garantizar la identificación de los refugiados, su adaptación a los valores occidentales, a las leyes, máxime en materia de igualdad entre hombres y mujeres.
- Que en Sant Adrià tendrán que atender los problemas de los vecinos, que si no son capaces de dar respuestas a las peticiones en Sant Adrià como han de ser capaces de atender a los que vienen de fuera.
- Que Austria es un país donde los refugiados agregan una variable más, que históricamente siempre ha tenido una variedad de población importante, que de los 125 mil refugiados acogidos, cuando éstos consiguen el estatus, se instalan en Viena el 80%.
- Que un trabajador de Viena dijo: *"He conocido a varias familias de refugiados sirios cuyos valores son cercanos a los de Estado Islámico. No están dispuestos a aceptar ningún valor occidental. Sobre todo, en el trato con las mujeres. ¿Qué deberíamos hacer?"*.
- Que el emblemático *Krone Zeitung*, ha publicado un sinfín de noticias acerca de los hombres musulmanes que rehúsan hablar con las maestras o las médicas, por ser mujeres; niños que se niegan a cantar en clase, por ser *haram*, que es *pecar*; chicas que rechazan clases de gimnasia; hombres que se niegan a saludar a las mujeres dándoles la mano. Estas historias se daban ya antes de 2015.
- Que, sin embargo, en diciembre de 2016, la revista mensual *Biber*, dirigida por y escrita para los neoaustriacos, esto es, jóvenes con raíces migrantes pero escolarizados en Viena y con perfecto dominio del idioma, lanzó la voz de alarma instando a las autoridades de la ciudad y a los líderes religiosos a tomar medidas para frenar una nueva práctica

en las escuelas: el terror ejercido por los jóvenes que deciden cómo se deben comportar sus compañeros para cumplir con las leyes islámicas. El título de la portada, «Haram, Bruda!» («Pecado, hermano»), lo dice todo: los hombres jóvenes acosan a sus coetáneos, y sobre todo a las chicas, por vestir o hacer las cosas que ellos consideran *haram*. Varias chicas entrevistadas para el reportaje admitieron que se preocupan por lo que visten para evitar problemas con sus compañeros de clase.

Isabel Marcuello (MES) manifesta:

- Que l'article 2 de la Declaració Universal dels Drets Humans diu que tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració; l'article 3 indica que tota persona té dret a la vida, a la llibertat i a la seva seguretat, que, per tant, ja només llegint aquests dos articles sembla clar que s'està incomplint la Declaració dels Drets Humans.
- Que si llegissin la resta de la Declaració s'adonarien que es vulneren molts articles, no només amb el no-acolliment sinó també amb els tractats signats per la UE.
- Que la condició de persona refugiada es reconeix a tota persona que, a causa de fonamentats temors de ser perseguida per motius de raça/ètnia, religió, nacionalitat, opinions polítiques, pertinença a determinat grup social, de gènere o orientació sexual, es troba fora del seu país d'origen i no pot a causa d'aquests temors, no vol acollir-se a la protecció del seu país.
- Que ho han dit moltes vegades que volen acollir perquè creuen que cal actuar en la situació actual que s'està vivint.
- Que la crisi de refugiats no és només pel gran nombre de persones que estan abandonant les seves llars per fugir de conflictes armats o persecucions, es tracta de conflictes armats i persecucions conegudes internacionalment, i malauradament són conflictes que s'observen i es toleren internacionalment, tot i veure la massacre de població civil i destrucció de ciutats, per tant, cal que es vetlli pels refugiats però que també han de fer un clam per aquells que segueixen a les seves juntament amb els que n'han fugit per a que puguin tornar a tenir una llar en pau a on viure uns i on retornar els altres.
- Que totes les administracions poden millorar les seves actuacions en els casos d'asil, Espanya té les competències per concedir l'asil als refugiats, però la resta de governs a part d'adherir-nos a les campanyes d'acollida cal que es faci un treball educatiu i formatiu per tal de fer possible aquesta acollida. Campanyes des de la Generalitat i les entitats locals per evitar que, des de la xenofòbia, no intentin manipular la població

amb amenaces que els recursos de serveis socials els deixaran de percebre les persones dels municipis per a què es puguin destinar a les persones de fora, els refugiats, perquè això no es cert, no es veritat, no es real. Que ells tenen poc però hi ha molta gent que encara té menys. Que per això, és important fer campanyes informatives, per explicar.

- Que molts van venir de fora, com ella mateixa, d'Alemanya, els seus pares van ser emigrants i els van acollir aquí en aquesta ciutat. Gràcies Sant Adrià.
- Que volen acollir, però que volen que hi hagi una campanya educativa i informativa lligada al procés de l'acollida, perquè molts van venir de fora i han ajudat a formar part del municipi, perquè van ser acollits i volen ser acollidors.
- Que Catalunya ha estat terra d'acollida i també van ser acollits en moments de manca de llibertat i de persecucions pel franquisme, per posar un exemple proper, i, per sobre de tot, perquè creuen en els valors que emanen de la Declaració dels Drets Humans.
- Que volen acollir, llibertat, respecte, igualtat, seguretat i dret a una vida digna.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) diu:

- Que l'Ajuntament ha estat solidari amb persones refugiades des de 2005 amb el poble sahrauí i és possible que aquest estiu cap infant pugui venir a Sant Adrià perquè no hi ha cap família que els vulgui acollir dos mesos a l'estiu, per això demana si pot fer un esforç perquè els infants puguin venir a Sant Adrià aquest estiu.

Joan Belda (SAeC) diu:

- Que és un orgull que al llarg de la legislatura grups d'ideologies tan diferents es puguin trobar demanant que Catalunya i els seus municipis siguin espais d'acollida per als refugiats i refugiades que marxen de guerres que de manera indirecta han ajudat a generar.
- Que la solidaritat, molt diferent de la caritat, és la mostra d'empatia més clara pels que creuen que nativa o estrangera són la mateixa classe obrera, i Catalunya, els seus governs, les seves entitats i la seva gent han mostrat un tarannà i una predisposició que la fan ser referent internacional pel que fa a la solidaritat.

- Que cadascú, però, ha de fer una reflexió i pensar si estan fent tot el que poden per pal·liar les terribles situacions de les persones refugiades i migrades.
- Que haurien de desobeir Espanya i a aquest projecte d'Europa neoliberal; atrevir-se amb fets i no amb declaracions; atrevir-se també a criticar que no s'hagi fet efectiva la moció en suport de les persones refugiades i migrades aprovada el març del 2016; condemnar l'OTAN; condemnar les guerres imperialistes; tallar relacions econòmiques i polítiques amb l'Aràbia Saudí; parlar sense por de la responsabilitat de l'Estat israelià a tota la península aràbiga; tancar els CIE sense importar-los les competències; donar suport institucionalment als sindicats de manters; analitzar les causes que porten els immigrants a viure al carrer i donar-hi solucions.
- Que han de fer seves també les conclusions del darrer Dia Internacional contra el Racisme que especificava: "amb aquest sistema jurídic no és possible una acollida digna i igualitària. No hi pot haver acollida digna sense papers per a tothom, sense el dret al treball, ni l'accés a la vivenda, ni sense sanitat i educació pública, universal i gratuïta per a tothom, sense el dret a vot, sense l'accés a la nacionalitat sense examen que ho limiti. No hi haurà acollida amb CIE ni amb deportacions en calent." I és que, fa dos setmanes, a la impressionant mobilització a Barcelona no deixava de pensar en el vot fidel de la dreta local cap a totes i cadascuna de les lleis d'estrangeria aplicades a l'Estat espanyol des del 1985.
- Que per això demanen fer tot el possible des dels governs municipals i supramunicipals i lluitar dins dels diferents partits per accions reals i efectives que garanteixin una vida digna als països d'origen per a tots aquells que fugen de casa seva buscant un futur que se'ls ha negat i que reben el seu menyspreu i indiferència un cop arriben.

Pedro Sánchez (C's) diu:

- Que el problema dels refugiats és seriós, que estan parlant de persones que es troben en extrema precarietat i que quan arriben a les costes són un blanc fàcil per a organitzacions mafioses de tràfic de persones.
- Que el problema s'ha de controlar a nivell nacional i europeu.
- Que haurien d'estudiar quins pisos i locals, quins recursos, quantes places per a refugiats poden tenir i posar-ho en coneixement de l'Estat per saber en què podrien comptar de cara a acollir refugiats.
- Que estan a favor d'ajudar i de buscar solucions que siguin efectives.

- Que aquest tema s'ha de tractar amb cura i assegurar-se que existeixi participació i consens entre la ciutadania perquè es podrien trobar com quan va esclatar la crisi, que uns dels col·lectius en què es va focalitzar el problema van ser els immigrants i, de fet, així va sorgir PxC racista i xenòfoba i que a Europa hi ha països que tenen molts més immigrants i estan pujant els partits d'extrema dreta i, per evitar que passi a Espanya, s'han d'afrontar aquests problemes amb responsabilitat, fent participar la ciutadania, fent plantejaments seriosos i realistes, i establir quins recursos poden tenir.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: setze (16) – PSC (6), SAeC (3), ICV-EUiA (2), MES (1), ERC (2), PDeCAT (1) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)

Abstencions: tres (3) - C's

Vots en contra: dos (2) - PP

6. Moció de SAeC i MES per a la gestió pública 100% pública i directa del servei de subministrament d'aigua

"L'aigua és un element indispensable per a la vida, la societat i els ecosistemes. Per tant, s'ha de gestionar sota criteris d'interès general, socials i de béns comuns. Malgrat tot, l'aigua, avui, a casa nostra i des de fa ja molt temps, ha estat bàsicament una font de negoci milionari per uns pocs. A l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Agbar controla el subministrament domiciliari de l'aigua mitjançant l'empresa mixta Aigües de Barcelona (Agbar 70%, Criteria -La Caixa- 15% i participada per l'AMB en un 15%). Juntament amb Aigües de Barcelona, també SOREA -filial d'Agbar- participa en el repartiment de les concessions privades de la gestió de l'aigua. En aquest sentit, cal remarcar que des de juliol de 2010 les Nacions Unides reconeixen que l'aigua és un dret humà.

L'abastament d'aigua és un servei bàsic i essencial, i ha de garantir-se en tot moment un accés universal i assequible. S'ha de prestar amb l'objectiu de ser eficaç, i de forma que els beneficis de l'activitat es dirigeixin a la millor del servei, i a una millor qualitat de l'aigua retornada al medi ambient.

Cal recordar que a nivell mundial la gestió pública és el més habitual, ja que prop del 90 % de la població rep l'aigua a partir d'operadors públics. De fet, molts municipis estan optant per recuperar la gestió pública de l'aigua allà on no la tenien, exercint la seva competència. Hi destaquen ciutats tan rellevants com París, Nàpols, Budapest, Atlanta, Buenos Aires, Berlín i La Paz. A Catalunya, per exemple, les poblacions de Mataró, Manresa,

Montornès del Vallès o Arenys de Munt han recuperat aquest servei en els darrers anys, tractant-se així d'una tendència creixent, a Catalunya i a tot el món.

La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de març de 2016, ha anul·lat la concessió a l'empresa mixta que, entre d'altres municipis, opera també a Santa Coloma de Gramenet. Aquesta sentència, tot i que no és ferma encara, obre la necessitat d'analitzar la idoneïtat d'establir un model de gestió pública de l'aigua.

Anàlisi que ha de partir d'un correcte estudi tècnic, econòmic, social i ambiental, posant sobre la taula, amb total transparència, els costos, beneficis, riscos i oportunitat del model. A partir d'aquí, s'estarà en condicions d'implementar un model de gestió que garanteixi un servei de qualitat, sostenible, a un cost assequible, que apunti a un important grau de control i participació ciutadana, i on els beneficis de l'activitat es reinverteixin en millorar el servei i no en engreixar beneficis de grans corporacions per tal de no vulnerar els drets de les persones però també dels nostres ecosistemes.

Per tot això, els grups municipals de SAeC i MES proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

- 1.** Garantir l'accés universal i assequible a l'aigua i el sanejament, prioritzant els usos domèstics i ambientals.
- 2.** Obrir una línia de treball en el marc de l'AMB de la qual forma part l'Ajuntament, envers la gestió pública directa i integral del cicle de l'aigua, valorant sempre la seva oportunitat, pertinència i viabilitat, tant tècnica com econòmica, social i ambiental.
- 3.** Sol·licitar a l'AMB la dotació pressupostària d'aquesta línia de treball per elaborar els informes tècnics i/o jurídics necessaris, així com intentar calendaritzar les actuacions i mantenir informats tots els grups municipals dels avenços.
- 4.** Dins d'aquesta línia de treball, incloure una anàlisi específica per a promoure noves formes de funcionament que garanteixin la transparència, la informació, la rendició de comptes i la participació ciutadana efectiva, incloent mecanismes de participació que comptin amb persones i col·lectius especialitzats en la qüestió.
- 5.** Donar trasllat d'aquest acord al Govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya, a la plataforma Aigua és Vida i a l'AMB."

Defensa la moció Joan Belda (SAeC) i manifesta:

- Que l'aigua és un element indispensable per a la vida, la societat i els ecosistemes, per tant, s'ha de gestionar sota criteris d'interès general, socials i de béns comuns
- Que, malgrat tot, l'aigua, avui i des de fa ja molt temps, ha estat bàsicament una font de negoci milionari per uns pocs.
- Que l'abastament d'aigua és un servei bàsic i essencial i ha de garantir-se en tot moment un accés universal i assequible. Que s'ha de prestar amb l'objectiu de ser eficaç, i de forma que els beneficis de l'activitat es dirigeixin a la millor del servei, i a una millor qualitat de l'aigua retornada al medi ambient.

Xavier Soley (PDeCAT) diu:

- Que la moció defensa el servei públic de l'aigua més que la gestió pública.
- Que l'important és com es gestiona el servei, com s'acompleixen els criteris que ha de marcar l'Administració titular del servei a l'empresa, i que no es pot aplegar a allò que determina l'empresa.

Jesús A. García (PP) manifesta:

- Que la municipalización puede encarecer el recibo del agua porque hay un exceso de carga ideológica y falta de datos.
- Que sobre la remunicipalización de servicios, al final lo importante es saber si se presentan bien, con calidad y a un precio asumible, por lo tanto, lo importante es la calidad del servicio y el precio.
- Que los teóricos beneficios de la municipalización se pueden llegar a traducir, en algunos casos, en recibos más caros, por ejemplo en Arenys de Munt que 2010, antes de la municipalización, el coste por metro cúbico de agua en el municipio era de 1,2 euros, mientras que los años posteriores escaló hasta los 1,6 euros en 2014, es decir se habría incrementado un 33,87%
- Que lo importante es el precio y la calidad del servicio y no la titularidad.

Gregorio Camacho (ICV-EUiA) diu:

- Que l'aigua és un recurs de tots, per tant, no hauria d'estar en mans privades, que la millor manera de garantir la qualitat de l'aigua és que estigui en mans públiques.
- Que Aigües del Ter-Llobregat era una empresa pública que feia el trasvassament a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que donava beneficis, fins i tot, a l'ACA, que es va privatitzar, i que l'experiència els diu que tot allò que és públic és garantia de qualitat i benefici.
- Que Agbar ja ha intentat fer-se amb el control de les aigües freàtiques, que ara no tenen valor però que ha mostrat interès per al manteniment en el futur, per tant, proposen incorporar a la moció que si arribat el moment, el freàtic alguna vegada es pot o no privatitzar, acordin no privatitzar-lo.

Pedro Sánchez (C's) manifesta:

- Que tots mengen cada dia i ningú no qüestiona que la producció i la distribució d'aliments estigui en mans privades.
- Que no creuen que s'hagi de municipalitzar per municipalitzar, ni privatitzar per privatitzar, sinó que s'ha d'estudiar quin és el model més adequat per gestionar cada servei.
- Que a Sant Adrià els acords demanen estudiar quina és la gestió i com hauria de ser, que en això hi estan d'acord.
- Que aquí hi ha recursos que no s'han explotat, per exemple, l'aigua freàtica i que s'hauria d'estudiar si es pot potabilitzar i si Sant Adrià pot tenir accés a una aigua més barata i de bona qualitat, però no saben si el model serà públic o privat, que primer haurien de mirar quins són els recursos i després com volen aprofitar aquests recursos.

L'alcalde manifesta:

- Que no han de parlar de municipalitzar perquè això és un servei mancomanat, que és gairebé impossible que cada ciutat es desenganxi del consum que hi ha.
- Que l'important és saber com es pot prestar millor el servei.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: dinou (19) – PSC (6), C's (3), SAeC (3), ICV-EUiA (2), MES (1), ERC (2), PDeCAT (1) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)
Vots en contra: dos (2) - PP

7. Moció de la regidora no adscrita, MES, ERC, ICV-EUiA, SAeC i PSC per crear una taula de gènere municipal

"Un any més assistim a la commemoració del 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora. Un any més ens trobem en la necessitat de reclamar igualtat de condicions per una meitat de la societat que pateix discriminació, manca d'oportunitats i desigualtat al llarg de la seva vida.

Cal destacar que continuem immersos en una societat que tot i mostrar avenços continua molt marcada pel patriarcat i que, a dia d'avui, tot just comença a canviar aquesta situació de necessitat i desigualtat, ja que, tot i que actualitzem els models socials i polítics per lleis igualitàries, seguim trobant-nos amb una realitat que tracta de forma diferent les persones que les componen en funció de la seva procedència, nivell acadèmic, sexe o gènere.

La discriminació a les empreses, la corresponsabilitat entre dones i homes en tots els àmbits de la vida, la xacra de la violència de gènere, el sexisme a la publicitat i els mitjans de comunicació, la participació de la dona en l'àmbit social, empresarial i polític, l'aplicació insuficient de la Llei de dependència, tan directament vinculada a l'autonomia de la dona, l'equiparació entre homes i dones... són només alguns dels aspectes que s'haurien de revisar.

Actualment la dona continua patint desigualtat i empobriment en el mercat laboral. És veritat que comencem a veure alguns canvis, però en qüestió de gènere existeix una gran desigualtat, inacceptable en l'àmbit laboral.

S'haurien d'estructurar més mecanismes que facilitessin l'accés a l'àmbit laboral, analitzant i utilitzant els recursos de coordinació i resposta social existents. Avaluant els programes i projectes actuals amb un redisseny que inclogui la perspectiva de gènere i que prevegui els aspectes que no integren i que segueixen sent visibles a l'actualitat en matèria d'injustícia de gènere.

Persisteix la desigualtat en les condicions i dificultat d'accés al mercat laboral entre dones i homes, afegint el component de gènere de la criança, rol social que continua dificultant la llibertat en la presa de decisions (en aquest cas famílies monoparentals femenines o qualsevol discapacitat, pobresa, sectors en risc d'exclusió social...)

Quan parlem de la bretxa salarial (diferència entre el que cobren els homes o les dones quan desenvolupen la mateixa feina) s'ha de distingir entre el que són salaris d'alta direcció i/o de professionals i els regulats per conveni. Els dels llocs de direcció són el resultat d'una negociació comportant diferències importants si qui negocia és un home o una dona.

Una dona haurà de donar més importància al fet que la seva feina i horari sigui compatible amb el de la família, mentre que ell podrà optar per un salari més elevat encara que això li tregui hores d'estar a casa, ja sigui per viatges o per horari.

En el cas dels salaris regulats per conveni es dona la situació que les dones en moltes ocasions han abandonat o han hagut d'abandonar la formació en determinats entorns culturals. Quan aquestes es volen incorporar al lloc de treball, han d'optar per tasques que requereixen menys formació i, per tant, menys remunerades.

Si es dona el cas que hi ha igualtat de condicions d'estudi i treball ens trobem que moltes dones opten per treballs a temps parcial, per tal de poder compatibilitzar amb la cura de la família.

Però si treballéssim per una conciliació real i igualitària no hi hauria aquestes diferències salarials. L'educació dels nostres fills i filles, que són el futur de la nostra societat, seria paritària i millor. Actuem sobre la causa i no només sobre la conseqüència. Mentre aquestes diferències existeixin i les càrregues familiars recaiguin només en la dona, seguiran havent-hi desigualtats laborals.

En aquestes dates sentirem molts discursos de la lluita de les dones per ser iguals als homes, per cobrar el mateix, per tenir igualtat d'oportunitats en formació i promoció. Lluites que pertanyen a l'àmbit laboral. Però la lluita no és només per canviar el mercat de treball.

L'economia només considera el temps dedicat al treball de mercat i que es quantifica per hores des de la industrialització. Això és el que es recull a les estadístiques i tota la resta, el que està fora del mercat, per a la economia no existeix. I el que no existeix ni es mesura ni es recull.

Mentre que un home és més valorat quan té criatures (ja ha assentat el cap), a les dones se'ns penalitza laboralment per que som o podem ser mares. No cal ni que tinguem criatures, només la possibilitat de poder-ne tenir ja diu a l'empresari que quan aquests criatures estiguin malaltes, serem nosaltres les que arribarem tard a la feina.

Però i si tots dos, homes i dones, tinguéssim els mateixos drets i obligacions i les mateixes càrregues familiars? I si el treball que fem a casa també estigués reconegut?

Parlem, per exemple, del treball domèstic i de cures que es desenvolupa a les llars. Un treball no assalariat, dut a terme majoritàriament per les dones, l'objectiu del qual és la cura de la vida, el benestar de les persones en sentit ampli.

És evident que encara existeix una divisió entre el treball productiu i econòmic i el reproductiu i de cura de les dones. I no és fortuït, perquè el treball domèstic és invisible als ulls de la gent i no apareix en cap estadística de creixement econòmic

Recentment s'ha publicat un estudi que confirma que les dones catalanes sumarien, de mitjana, 2.759 euros més l'any al seu sou si a casa la cura de la llar i la família fos igualitària.

L'estudi també revela que si es consideressin les tasques domèstiques, el PIB a Catalunya s'incrementaria un mínim del 23,4%.

La solució demana un canvi a nivell social, canvi que ha de ser gradual, en el que homes i dones tinguin el mateix paper de cura de la família, quelcom que resulta imprescindible per a aconseguir una igualtat real entre sexes. Per això s'ha de continuar invertint molt en les noves generacions de forma que es vagin adquirint un altre tipus de comportament davant aquest problema.

Per tot això, la regidora no adscrita, i els grups municipals de MES, ERC, ICV-EUiA, SAeC i PSC proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

- 1.** Crear una taula de gènere municipal de caràcter informatiu, consultiu i executiu formada pels tècnics i tècniques de les diferents àrees, l'equip de govern, la resta de partits i membres del teixit associatiu local encarregada de vetllar per la incorporació de la perspectiva de gènere en les accions dutes a terme per l'administració.
- 2.** Definir el reglament, competències i periodicitat de la taula.
- 3.** Encarregar a la regidoria de Polítiques d'Igualtat l'estudi de la proposta de posada en marxa de la taula de gènere municipal.
- 4.** Informar d'aquests acords als diferents departaments tècnics de l'administració local així com a les entitats locals del tercer sector."

Defensa la moció Filomena Cañete (PSC) manifesta:

- Que igualtat de condicions i l'equiparació entre homes i dones serien els conceptes que resumeixen clarament la intencionalitat d'aquesta moció. Son els conceptes clau que volem destacar en la proposta que es trasllada a aquest Ple.
- Que resten 12 dies pel 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora també anomenat Dia Internacional de la Dona que commemora la lluita de la dona per la seva participació, en peu d'igualtat amb l'home, en la societat i en el seu desenvolupament íntegre com a persona.
- Que aspectes com la discriminació que moltes dones pateixen a les empreses pel simple fet de ser dones, la bretxa salarial, la necessitat constant de justificar la seva dedicació laboral i la seva vàlua respecte a l'home, el sexisme a l'àmbit de la comunicació, la manca d'autonomia lligada a la cura dels dependents i criança del fills, l'empobriment al que moltes dones s'han de veure abocades en el mercat laboral, el pes tant lapidari del rol social que ha d'adoptar la dona moltes vegades imposat i altres fins i tot autoimposat des de la cultura per tal de ser reconeguda dins de la societat, acceptada i que implica ser privada de la seva veritable autonomia i llibertat, de la pressa de decisions i per tant de la capacitat d'assolir els mateixos drets i obligacions davant de les càrregues familiars. La realitat és que la societat no és justa, no és igualitària.
- Que és veritat que al llarg del temps s'han donat avanços, només faltaria, però encara son insuficients. Aquesta lluita no és recent, ja a finals del s. XVIII durant la revolució francesa les dones parisenses reclamaven : " llibertat, igualtat i fraternitat" i a inicis del s. XIX hem de recordar com el món obrer va reivindicar el sufragi universal, el dret a l'accés a una feina i a la formació. Estem al s. XXI i encara que la legislació mostra voluntat de millora no estem en un context veritable de pacte per la igualtat que digui a la societat que ha de donar un pas més endavant per tal d'aconseguir una veritable equitat de gènere.
- Que a dia d'avui disposen d'un àmbit que és el que mostra més sensibilitat en qüestions d'igualtat i és el públic i és des d'aquest espai que han de treballar per vetllar per tal d'assolir objectius d'equiparació i igualtat entre homes i dones.
- Que a Sant Adrià no han deixat de reivindicar un mateix espai entre homes i dones, mateixos drets i mateixes obligacions. Que any rere any condemnin la violència de gènere i impulsin la visibilitat de la dona com a protagonista del dia a dia de la ciutat i del lloc que ha d'ocupar com a actor actiu en la societat. Instruments com la comissió de violència de gènere , el Centre d'Informació i Orientació de la Dona, el Pla d'Igualtat

municipal i el propi Consell de les Dones són les eines que a dia d'avui fan servir per posar a la dona en el lloc que pertoca d'igual a igual respecte a l'home, però que volen anar més enllà per portar el seu empeny d'aconseguir una societat i una ciutat més justa també des de la mirada de gènere. La Taula de Gènere municipal pretén convertir-se en un instrument que sumi i complementi als que ja tenen, però amb una visió més transversal i integradora de les accions que es duen a terme de caire municipal, ja siguin des d'una vessant urbanística, de promoció econòmica, de participació, d'educació, etc., amb l'objectiu que s'encarregui de vetllar per la incorporació de la perspectiva de gènere en les actuacions dutes a terme per l'administració.

- Que, sens dubte, l'encàrrec no és fàcil però el repte és motivador i espera que entre tots i totes ho puguin veure fet realitat.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: dinou (19) – PSC (6), C's (3), SAeC (3), ICV-EUiA (2), MES (1), ERC (2), PDeCAT (1) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)
Abstencions: dues (2) - PP

8. Moció de C's i PSC per recuperar la línia directa del tren entre Mataró i l'Aeroport de Barcelona

"EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

La línea directa entre Mataró y el aeropuerto fue, hasta su suspensión hace doce años, un elemento de dinamización económica y de articulación del territorio para Sant Adrià de Besòs, Badalona y el Maresme. Además, en nuestro caso, su recuperación contribuiría al fomento de nuestra localidad como destino turístico y a mejorar su posicionamiento para la instalación de nuevas empresas.

El Plan de Cercanías de Barcelona 2008-2015 aprobado por el Ministerio de Fomento en 2009 contemplaba la recuperación de este servicio, sin embargo en la actualidad parece que la idea se ha abandonado. El Ministerio de Fomento nunca llegó a ejecutar dicho plan, y la Generalitat de Cataluña, que es titular del servicio de Rodalies desde 2010, no ha concretado el plan de servicios que pretende implantar en el futuro, por lo que difícilmente puede reclamar con fuerza las actuaciones que son necesarias para facilitar la conexión directa entre Mataró y el aeropuerto.

Como representantes públicos de los ciudadanos de Sant Adrià de Besòs debemos velar para reivindicar unas infraestructuras dignas para nuestro municipio y, desde la unidad y la lealtad institucional, reclamar aquello que

consideramos que puede contribuir de forma positiva a aumentar la comunicación de nuestro territorio.

Es por estos motivos que solicitamos que se apueste por recuperar esta conexión y se concrete un plazo para realizar las adecuaciones en las infraestructuras ferroviarias a fin de recuperar este servicio, que puede tener una gran importancia para el desarrollo económico de Sant Adrià de Besòs.

Por ello, los grupos municipales de C's y PSC proponen al Ayuntamiento Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS:

- 1.** Instar al Gobierno de la Generalitat, como titular de Rodalies, a definir claramente un esquema de servicio en el que se contemple la posibilidad de recuperar la conexión directa entre el Maresme y el aeropuerto de Barcelona – El Prat, tal y como se recogía en el Plan de Cercanías de Barcelona 2008 – 2015, con parada ferroviaria para el transporte de viajeros en la estación de Sant Adrià de Besòs.
- 2.** Instar al Gobierno de la Generalitat a trasladar a Adif, Renfe y el Gobierno de España la voluntad de implantar dicho esquema de servicio, en el marco de la Comisión de seguimiento del Acuerdo sobre el traspaso a la Generalitat de Cataluña de las funciones correspondientes al servicio de transporte de viajeros por ferrocarril (RD 2034/2009).
- 3.** Instar al Gobierno de España a poner los medios técnicos a nivel de estudios y posterior ejecución de las obras necesarias a nivel de las infraestructuras para poder implantar en el menor tiempo posible dicho esquema de servicio.
- 4.** Divulgar esta moción en los medios de comunicación al alcance del Ayuntamiento de Sant Adrià de Besòs.
- 5.** Notificar el acuerdo de este Pleno a la Direcció General de Transports i Mobilitat de la Generalitat de Catalunya, a la Mesa del Parlamento de Cataluña, a ADIF, a Renfe y al Gobierno de España.

Defensa la moció Pedro Sánchez (C's) i manifesta:

- Que aquesta moció neix al Maresme i s'està presentant a diversos municipis per on passa.
- Que el ferrocarril arribi directament de l'Aeroport a Sant Adrià és una oportunitat de futur.

- Que Sant Adrià de Besòs és industrial i actualment l'economia industrial té una incidència cada cop més gran davant el sector serveis, per tant, s'ha de disposar d'una connexió amb l'Aeroport, que és un avantatge comunicatiu i, ja que ja existia aquesta connexió, i hi havia el compromís de recuperar-la un cop finalitzades les obres de l'AVE ara s'hauria de reclamar.

Xavier Soley (PDeCAT) diu:

- Que no hi està d'acord perquè hi ha altres prioritats.
- Que pel Maresme potser sí que està bé que sigui més ràpida, però que a Sant Adrià no té massa sentit, ja que les empreses no necessiten una connexió directa a l'Aeroport perquè ja hi ha la xarxa de Metro.
- Que el que haurien de fer és continuar reclamant a ADIF el soterrament de les vies que passen per Via Trajana, que, des del punt de vista de mercaderies, si hi hagués molta demanda s'haurien d'adaptar algunes de les línies que hi ha al Clot per enllaçar amb el Vallès i això no suposaria gran cost.
- Que Rodalies és transcendent: s'haurien de fer reclamacions per la saturació de Montcada; doblar-se cap a l'Aeroport, ja que ara només hi ha una via, i poder-se connectar amb l'alta velocitat.

Jesús A. García (PP) diu:

- Que están de acuerdo pero no creen que se realice. Que en un artículo publicado el 13 de febrero se decía: *"Una de las eternas reivindicaciones de la capital del Maresme, recuperar la línea directa de tren entre Mataró y el Aeropuerto de Barcelona que se anuló hace doce años, es técnicamente irrealizable. Lo ha desvelado esta semana Ricard Font, secretario de Infraestructuras y Movilidad del Departamento de Territori i Sostenibilitat. Una afirmación que ha el alcalde de la ciudad, David Bote, ha recibido con estupefacción ya que dice haber recibido una respuesta distinta del director general de Transportes, Pere Padrosa."*

Antoni Vélez (ERC) manifesta:

- Que segons la PTP aquesta línia té dificultats tècniques importants no per la manca d'inversions sinó pel tipus de senyalitzacions que hi ha a la Gran Via de Barcelona que és l'únic túnel i la senyalització antiquada i

que no permet tenir més combois, per tant, incorporar una línia és tècnicament impossible.

Isabel Marcuello (MES) manifesta:

- Que la Generalitat no és titular de Rodalies. Que l'1 de gener de 2010, encara que amb dos anys de retard, el Ministeri de Foment va traspasar a la Generalitat els serveis de Rodalies, tal com s'establia a l'Estatut. Que el Govern de Catalunya va assumir la gestió dels trens (horaris, freqüència de pas, tarifes i informació als usuaris) i del personal, però que la titularitat de la infraestructura va seguir en mans d'Adif, l'empresa pública que depèn de Foment i que té com a objectiu la construcció de línies de ferrocarril i la gestió de la seva explotació.
- Que el Ministeri es reservava la responsabilitat sobre vies, estacions i andanes i a més, Renfe es va mantenir com l'empresa que operava el servei i com a propietària dels trens.
- Que ara per ara aquesta petició és inviable la connexió directa de la línia R1 de Rodalies fins a l'Aeroport del Prat, és tècnicament impossible perquè les vies que arriben de plaça de Catalunya no poden enllaçar amb les que van fins a l'Aeroport, i que això ho diu el responsable, el secretari de mobilitat de la Generalitat, Ricart Font.
- Que Sant Adrià és una ciutat que està molt ben comunicada i no té aquest problema, perquè té tots els transport públics.
- Que ella com a ciutadana de Sant Adrià, així com Pedro Sánchez, poden anar a l'aeroport en tren. Que els usuaris de la R1 Nord que vulguin anar a l'Aeroport poden fer transbordament a CLOT o SANTS i enllaçar amb tren Aeroport.
- Que donen suport al Govern de la Generalitat i al món local que reclama el traspàs íntegre de Rodalies, les vies, els trens, les catenàries i les estacions, però que no entén que C's votés *no* a demanar el traspàs íntegre de rodalies i que aquí portin una moció com aquesta i que ho troba una mica incongruent.
- Que com a veïns de Sant Adrià no estan incomunicats i aquestes qüestions no són prioritàries. Que les prioritats reals són: més accessibilitat; millores dels passos soterrat de les vies; augment de freqüències dels trens; soterrar vies com les de Montcada per evitar més accidents de persones; adequar el nou pont que va des de la ciutat esportiva Dani Jarque a l'escola Túrbula, al barri del Besòs; els manteniments dels espais adjacents a les vies, que no només té aquest problema el barri de Sant Joan, sinó també la Catalana, el Besòs i la

Mina; resoldre els sorolls de les maniobres de les cues dels trens a Via Trajana.

Pedro Sánchez (C's) diu:

- Que dir que tècnicament no és possible anar de l'Aeroport a Mataró significa que a l'Estació de Sants no hi ha canvi d'agulles que ho permeti i que això és un problema tècnic que té una solució tècnica.
- Que la capacitat del tunel no parla de més trens sinó de trens que fan un trajecte diferent i recuperen el trajecte original: cada 1/2 h un tren a l'Aeroport.
- Que Sant Adrià, en aquest moment, no aconseguirà un benefici directe, però han de pensar en el futur, més desenvolupat, que no tingui aquest índex d'atur tan alt i possiblement en trens a l'Aeroport els podria proporcionar algun tipus d'avantatge de cara al futur.
- Que és veritat que no van donar suport a transferir a la Generalitat la de les vies perquè aquestes són regionals i internacionals, i, per tant, no es poden separar.
- Que ho demanen a la Generalitat perquè és la que ha de decidir quins serveis volen donar a la línia i és ella que ha de demanar a Renfe que faci les modificacions tècniques necessàries per aconseguir el servei que consideri necessari.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: dinou (19) – PSC (6), C's (3), SAeC (3), ICV-EUiA (2), ERC (2)), PP (2) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)

Abstencions: dues (2) – MES (1) i PDeCAT (1)

9. Moció de C's per tal que els contribuents que no hagin obtingut plusvàlues en la transmissió d'immobles puguin reclamar les quantitats pagades en concepte de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana

Retirada.

10. Moció de C's per actualitzar i desenvolupar el Reglament de Participació Ciutadana

"EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Transparència i participació són dos eixos fonamentals en la política municipal del segle XXI. I, encara que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs ja va fer un esforç en aquesta direcció a l'any 2003, la manca de criteris clars i efectius han provocat crítiques a la manera de portar a terme alguns dels processos participatius més recents.

El reglament de participació ciutadana del nostre ajuntament aviat farà 14 anys i, atès el desenvolupament dels conceptes de transparència i participació aplicats a la política municipal durant els darrers anys, requereix una actualització i, especialment, el desenvolupament reglamentari dels processos participatius, de manera que quedi perfectament establert en que casos es convocaran, els criteris que determinaran qui participarà i de quina manera es portarà a terme aquesta participació.

És per això que el Grup Municipal de C's proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

1. Sol·licitar a l'equip de govern que iniciï una revisió del reglament de participació ciutadana, dedicant especial atenció a la actualització i desenvolupament de l'article 7 (Dret a la participació), i el capítol VI de Foment de les metodologies participatives.
2. Que durant el període de actualització d'aquest reglament, s'inclogui en cada comissió informativa d'alcaldia un punt relatiu a l'estat d'aquesta actualització i a aportacions de la resta de grups al nou reglament de participació ciutadana."

Defensa la moció Pedro Sánchez i manifesta:

- Que als darrers anys s'han produït diversos processos participatius i que el Reglament actual té 14 anys i alguns dels articles més importants són de quatre línies sense desenvolupar i per evitar que cada procés que s'endegui sigui diferent l'un d'un altre hi hagin diferències que puguin donar a considerar que no s'estant fent bé les coses, per això s'hauria d'actualitzar i que a la Comissió Informativa d'Alcaldia es faci un seguiment per veure com va evolucionant aquest Reglament i que tots els grups hi puguin dir la seva.

Isabel Marcuello (MES) manifesta que el Reglament és de l'any 2003 i que s'ha fet alguna modificació, però que cal actualitzar-lo i millorar-lo. Que hi

ha un apartat del ROM que té a veure amb la participació, s'haurà de tenir en compte

Pedro Sánchez (C's) diu que el treball el realitzaran els tècnics i ells hauran de fer les aportacions que creguin necessàries.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: dinou (19) – PSC (6), C's (3), SAeC (3), ICV-EUiA (2), MES (1), ERC (2), PDeCAT (1) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)
Abstencions: dues (2) - PP

11. Moció de SAeC i ICV-EUiA per realitzar un conveni de col.laboració amb Barcelona i per realitzar un pla integral conjunt per al barri de Via Trajana

Retirada.

HISENDA I RECURSOS GENERALS

12. Donar compte de la tramesa al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques de l'informe de morositat del quart trimestre de 2016

Tot seguit, els assistents resten assabentats de la tramesa al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques de l'informe de morositat del quart trimestre de 2016.

13. Donar compte de la tramesa al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques del període mitjà de pagament del quart trimestre de 2016

A continuació, els assistents resten assabentats de la tramesa al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques del període mitjà de pagament del quart trimestre de 2016.

14. Donar compte de la tramesa al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques de l'execució del quart trimestre de 2016 del pressupost municipal

Tot seguit, els assistents resten assabentats de la tramesa al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques de l'execució del quart trimestre de 2016 del pressupost municipal.

15. Donar compte dels decrets de la regidora delegada sobre diversos nomenaments interins

A continuació, els assistents resten assabentats dels decrets de la regidora delegada sobre els nomenaments interins següents:

- Lidia Barquín Blanco com a treballadora social
- Coral Hernández Penalba com a treballadora social
- Alexis Benedí Ruiz com a pedagog

16. Donar compte dels decrets de la regidora delegada sobre diverses contractacions

Tot seguit, els assistents resten assabentats dels decrets de la regidora delegada sobre les contractacions següents:

- M. Dolores Doménech Sancho com a auxiliar administrativa
- Jihan Aoufi El Chazouani com a auxiliar administrativa
- Raquel Martín de la Cruz com a tècnica de coordinació
- Joaquin Aranda Anguita com a oficial 2a construcció
- Pedro Casas Fernández com a oficial 2a construcció
- César Giovanny Cerna Juárez com a oficial 2a construcció
- Juan Delgado Chacón com a oficial 2a construcció
- Mohamed Hallouzi Bouzanihi com a oficial 2a construcció
- Óscar López Escriche com a oficial 2a construcció
- Iván Nula Martín com a oficial 2a construcció
- Manuel Olaya Delgado com a oficial 2a construcció
- Manuel Alejandro Pérez Tejera com a oficial 2a instal.lador
- José Ruiz Barbero com a oficial 2a instal.lador
- José L. Casado Rodríguez com a peó
- Emilio Gil Gómez com a peó
- Miguel Gómez Gómez com a peó
- Clemente López Jiménez com a peó
- Alberto López Salinas com a peó
- Montserrat Lozano Navarro com a peó
- Antonio Mesa Pilar com a peó
- Rosari Román Ros com a peó
- Enrique Soto Gómez com a peó
- José L. Pedro Domínguez com a auxiliar tècnic dinamitzador
- Pilar Maya Martín com a auxiliar biblioteca
- Juan Martín Rodríguez com a peó

- Begoña Pastor Nicolás com a auxiliar biblioteca
- Núria Gibergas Pous com a auxiliar tècnic suport estratègic
- José Ballesteros Giménez com a peó
- Isabel Cabrera Marín com a peó
- Fernando Fernández Martínez com a peó
- Isabel Ferrón Toledo com a peó
- Antonio García Ponce com a peó
- Antonio Heredia Gómez com a peó
- Antonia Navarro Palma com a peó
- Rocía Planchuelo Lérída com a peó

CIUTADANIA I SERVEIS A LA PERSONA

17. Proposta relativa a l'adhesió a la campanya "Casa nostra, casa vostra"

"Fets"

1. El Departament de Solidaritat té fixat com un dels seus objectius l'arrelament dels valors cívics i solidaris entre els adrianencs i apropar-los els problemes dels països en vies de desenvolupament i dels col·lectius més desfavorits.
2. Des de l'estiu de 2015 Europa assisteix a una greu crisi humanitària com a conseqüència del desplaçament forçat de centenars de milers de persones que escapen de l'horror de la guerra, esperant una nova vida digna.
3. Des del primer moment, la immensa majoria d'ens locals catalans han mostrat la seva predisposició a acollir persones refugiades, malgrat no disposar de les competències d'asil, i han dedicat recursos per ajudar-les mitjançant la campanya d'emergència del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per ajudar a les persones que cerquen refugi a Europa, i sensibilitzar sobre la situació en què viuen i les causes que han provocat la seva fugida.
4. Mentre això passava, la majoria dels governs europeus i les institucions internacionals i de la Unió Europea han incomplert els acords signats sobre refugi i asil, mentre la societat civil catalana reaccionava mostrant la seva solidaritat activa, tot mobilitzant-se a l'hora de demanar a les institucions competents que obrissin vies segures per poder acollir persones refugiades.
5. En aquest sentit, ha sorgit a Catalunya la campanya unitària "Casa nostra, casa vostra", conformada per milers de persones a títol individual, col·lectius i moviments socials, ONG i empreses del sector cultural, amb l'objectiu de denunciar la situació que viuen les persones refugiades i migrants, aconseguir la sensibilització i mobilització de la ciutadania i demanar polítiques d'acollida reals i efectives a les institucions, sota el lema "volem acollir".

6. Les entitats municipalistes catalanes han rebut la petició de la campanya "Casa nostra, casa vostra" de fer tot el possible perquè el món local mantingui i reforci el seu compromís actiu ajudant les persones que necessiten protecció internacional, i es sumi a la seva iniciativa.

Fonaments de dret

1. Atès que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, des de l'inici de l'anomenada crisi de les persones refugiades, ha estat compromès i atent a tot el que hi pogués passar.
2. Ateses les dues mocions aprovades, la primera de suport a l'acollida de població refugiada víctima del conflictes armats a la Mediterrània i la segona la moció del món local en defensa de l'acollida a les persones refugiades, totes dues promogudes des del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i aprovades per nombrosos ajuntaments catalans.
3. Atesa la proposta d'acord elaborada des del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, amb l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya, en suport a la campanya "Casa nostra, casa vostra".
4. Atès tot el que s'ha citat anteriorment.

Per tot això, l'Alcaldia proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

1. Declarar Sant Adrià de Besòs municipi adherit a la campanya "Casa nostra, casa vostra".
2. Sumar-se a la campanya de suport a l'acollida de població refugiada en trànsit a Europa víctima dels conflictes armats a l'àrea mediterrània del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.
3. Motivar i convocar la ciutadania a mobilitzar-se, assistint a les convocatòries d'actes que es realitzin en el marc de la campanya "Casa nostra, casa vostra".
4. Promoure activitats i accions en favor a la campanya "Casa nostra, casa vostra" dins el municipi.
5. Fer arribar aquest acord al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, a la Federació de Municipis de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis, a la campanya "Casa nostra, casa vostra", així com als membres del Consell Municipal de Cooperació i Solidaritat de Sant Adrià de Besòs."

Defensa la proposta Juan Carlos Ramos (PSC).

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: dinou (19) – PSC (6), C's (3), SAeC (3), ICV-EUiA (2), MES (1), ERC (2), PDeCAT (1) i Josefa López, regidora no adscrita, (1)
Abstencions: dues (2) - PP

L'alcalde fa un reconeixement a tots els regidors i regidores que, en altres mandats, van haver d'aguantar pressions i insinuacions pel mal ús del fons de cooperació, amb campanyes públiques de difamació.

18. Assumptes urgents

No hi ha cap assumpte urgent.

19. Precs i preguntes

Josefa López (regidora no adscrita) vol saber si hi haurà convocatòries per als consells de barri.

L'alcalde que es continuaran fent quan torni la cap de Participació Ciutadana que ara està de baixa.

Xavier Soley (PDeCAT) diu:

- Que a data d'avui encara no hi ha cap proposta d'adjudicació del contracte del servei de neteja, per tant, demana que s'accelerin els treballs per poder adjudicar com més aviat millor.
- Que s'hauria de buscar una solució a la plaça de la Vila, tocant al carrer Ricart, davant l'Ajuntament, ja que és molt perillós quan els nens juguen a pilota i aquesta va a parar al carrer.

Andreu Marín (PP) diu:

- Que de todos es sabido que INDITEX está interesada en establecerse en la fábrica Scott y que quería saber que novedades hay, que reuniones han mantenido, con quien y sobre que temas.

- Que el 14 de diciembre presentó una instancia al concejal de Hacienda solicitando un informe o estudio técnico-económico sobre la ordenanza que regula las paradas del Mercado de Encantes, que han pasado tres meses y no se lo han remitido, por lo que deduce que no existe. Que dicho informe es preceptivo y obligatorio, lo exige la ley para calcular la relación que guardan los costes del servicio con los ingresos esperados, por lo tanto, como ya han pasado casi 3 meses, esperarán cinco días para que les remitan dicho informe y sino valorarán emprender las acciones legales que crean oportunas e informarán a los perjudicados que les devuelvan los importes sufragados sean devueltos con carácter retroactivo

L'alcalde, sobre Inditex, li contesta que van venir de Berska i que la seva intenció és comprar la fàbrica i tirar endavant la seu mundial Berska amb dissenys, compres i sala d'exposicions.

Pedro Rivero (PSC), sobre l'ordenança fiscal, contesta:

- Que el PP va fer la pregunta en comissió informativa i l'interventor ja va contestar.

Andreu Marín (PP) li diu que es confon amb l'IBI.

Pedro Rivero (PSC) li contesta el mateix que ja va dir en comissió informativa que quan el departament hagi acabat amb els pressupostos es dedicarà a contestar les instàncies.

Andreu Marín (PP) li diu que l'únic que demana és que li passin l'informe tècnic que, en teoria, ha de tenir aquest Ajuntament, per tant, torna a repetir que els donen tres dies per contestar.

Pedro Rivero (PSC) diu que cada vegada que demanen una informació va acompanyada d'una amenaça, per tant, ja hi estan acostumats, que facin el que creguin que han de fer, però que no creu que aquesta línia sigui la millor, però que si és la que han escollit, endavant.

Rubèn Arenas (ERC) diu:

- Que volen saber si hi ha novetats pel que fa als treballadors i a la instal·lació del Marina-Besòs.

- Que fa mesos van aprovar mocions sobre Monsolís i la Catalana i no s'ha desenvolupat res en concret, vol saber en quin punt es troben i que s'executin com més aviat millor.

L'alcalde li contesta que és més ràpid presentar mocions encarregant feines que fer-les, però que tant a la Catalana com a Monsolís s'hi està treballant.

Juan Carlos Ramos (PSC), sobre el Marina-Besòs, diu que s'adjudicaran les obres pendents.

Isabel Marcuello (MES) diu:

- Que en el Ple de 22 de desembre es va aprovar una moció per acabar amb la situació de desemparament dels treballadors i treballadores del Marina-Besòs, que el seu grup va presentar una instància per demanar informació sobre l'estat d'execució de la moció, pregunta si li pot respondre ara.
- Que va presentar una altra instància referent a la tala massiva d'arbres a una part del barri de la Catalana per les preocupacions i manifestacions dels veïns, on demana una sèrie de informacions sobre això i tampoc ha rebut cap resposta, pregunta si li pot respondre ara.
- Que a l'última Comissió de Seguiment Ajuntament i Plataforma Stop-crematori, els va dir que s'havia encarregat un estudi a una assessoria externa sobre la viabilitat de la no-construcció del crematori, que, més tard, contestant un correu que els havia fet arribar la Plataforma van contestar que l'informe els el farien arribar a cada membre de la comissió però que a data d'avui ella no l'ha rebut i vol saber quan li faran arribar.
- Que el Grup Municipal de MES vol felicitar els agents de la Policia Local xxx xxx xxx, agent número 1132 i xxx xxx xxx, agent número 1134, per l'actuació al barri de Sant Joan en un problema que es va originar amb el conductor de transport públic i una ciutadana con mobilitat reduïda. Que els agents van intervenir per a què la ciutadana pogués accedir al transporte. Que contactant amb la prefectura de zona de l'autobús, resolent el problema ràpidament, podent accedir finalment la veïna a l'autobús. Que no només ha estat l'actuació en el lloc sinó el seguiment del tema. Que la veïna ha traslladat la seva felicitació i per això la fa pública i que la propera setmana presentarà l'escrit de felicitació.

L'alcalde li contesta:

- Que, sobre la tala d'arbres, tenia entès que les instàncies es contestaven en comissió informativa i que va donar per fet que la regidora ho havia explicat.
- Que, sobre els treballadors de Marina-Besòs, hi havia una petició de Joan Belda i i van fer arribar la resposta i va demanar, també, que li fessin arribar a ella, que no sap si ho han fet, però que demà li farà arribar.
- Que agraeix la felicitació a la Policia Local.

Gregorio Camacho (ICV-EUiA) diu:

- Que voldrien que es fes una reunió amb els treballadors del Marina-Besòs per explicar directament quina és la situació amb tot allò que està previst i la situació actual.
- Que vol saber si les obres ha fet Endesa al Front Litoral sortides d'aigua, pous, etc, s'han retirat o s'han tapat, i si els tècnics hi han donat el vistiplau.

Ruth Soto (PSC) li contesta que encara no han acabat i no tenen cap informe de tot allò que estan fent, que l'únic que pot fer és que a comissió informativa li expliquin què és tot allò que estan fent, en quina fase estan i que els resta per fer.

Marc Alloza (SAeC) vol saber quan es farà la presentació de les conclusions del Pla director.

Juan Carlos Ramos (PSC) li contesta que es farà el 8 de març.

Marc Alloza continua i diu que els agradaria que els fessin arribar les enquestes de victimització 2016. Que l'equip de govern hauria de publicar els informes i dades estadístiques que són importants de divulgar.

Jesús A. García (PP) diu:

- Que la adjudicación de la 1a fase de las obras de Marina-Besòs se retiró porque el trámite administrativo no se había hecho correctamente y él

advirtió de cual era el problema, que, a pesar de ello, el ingeniero y la arquitecta firmaron a quien se adjudicaba, pero que había un informe de una empresa que advertía que la climatización podía estar incurriendo en un error si se ponía una deshumectadora que no es la que corresponde a esa piscina, a su vez proponía reducir el volumen de la piscina o recalcularlo todo, pero el ingeniero ya firmó y aceptó, que la propuesta fue no adjudicar porque no estaba presente el ingeniero. Que si ponían una deshumectadora que no correspondía hubieran hecho un gasto que al final no hubieran llegado a ninguna parta. Que para que la instalación funcione correctamente, se deben optimizar los gastos.

L'alcalde li contesta:

- Que l'adjudicació es va parar pels dubtes de Jesús A. García.
- Que el cap de Contractació va fer un informe que va explicar en comissió informativa, per tant, no eren ni temes greus ni irregulars. Que tot va quedar corregit, que es va explicar que les coses no es feien malament i també li va dir que si volia farien les coses bé, és a dir, ell obriria els sobres i els regidors serien els responsables de comprovar que tota la documentació era la correcta.
- Que a la Mesa de Contractació hi participin tots els regidors no passa a tots els ajuntaments i repta l'oposició que busquin en quin ajuntament es pot fer això.
- Que, a part dels grans contractes, la resta s'aproven per decret del regidor delegat i que la mesa de contractació podia estar formada pel regidor i els tècnics i l'oposició ni ho veuria. Que si volen regir-se per la llei estrictament, no té cap problema.
- Que una cosa és un dubte tècnic que el que hi havia i un altre és un dubte legal, que no era el cas.

Jesús A. García (PP) diu:

- Que a la mesa de contratación puede poner a quin quiera, pero que se tiene que convocar tres veces y esto se ha hecho mal.
- Que si decide que la Mesa no es la comisión informativa no tiene nada que objetar, pero que si son la comisión informativa se les debe convocar convenientemente para la obertura de los sobres y para la adjudicación.

- Que no va a poner en duda la capacidad del ingeniero, que simplemente aclara que puede suceder si se pone una máquina deshumectadora que no cumple con la superficie de esa piscina.

Jesús A. García (PP) dice el ingeniero del Área Metropolitana pidió a una empresa especializada que informara sobre este caso y llegó a la conclusión que esta máquina puede que no sea suficiente para esta piscina y propone hacer un recálculo o bajar el volumen y es por esta razón que él planteó esa duda.

Pedro Sánchez (C's) diu:

- Que Barcelona farà una forta inversió en el carril bici amb connexions metropolitanes i que voldrien saber si hi ha alguna possibilitat de fer alguna connexió amb Sant Adrià.

L'alcalde diu que la part del carrer Guipúscoa és de la Generalitat i jo els ho preguntaran.

I, no havent-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió a les 21.15 hores del dia de la data, de la qual s'estén aquesta acta que, un cop llegida i trobada conforme, firmen amb mi, el secretari accidental, tots els assistents. Certifico.